

NOTE DE STUDIU
FILIPENI
Schița cărții
John Vernon McGee

“Umblarea pe pământ a unui popor ceresc”

SCRIITOR: Pavel (1:1)

DATA: anul 62 d. Hr.

Scrisă în aceeași perioadă ca și Epistola către Efeseni, este una din epistolele din închisoare.

CETATEA FILIPI:

Filipi era o colonie romană. Deși era o copie în miniatură a cetății Roma și deși preluase obiceiurile acesteia, Filipi era o cetate cu un nivel cultural mult mai înalt decât celelalte cetăți vizitate de Pavel.

BISERICA DIN FILIPI:

1. Era alcătuită din mai puțini iudei și mai mulți neevrei față de celelalte biserici (numele persoanelor menționate aici sunt grecești și romane). Aceasta a fost prima biserică întemeiată în Europa (Fapte 16:6-40), ceea ce îi conferă o semnificație specială pentru neevrei.
2. Femeile ocupau un loc de seamă în această biserică. Pavel a participat mai întâi la o adunare de rugăciune a femeilor (Fapte 16:12-15). Prima persoană convertită la creștinism în Europa a fost o femeie pe nume Lidia. Două femei dețineau un rol important în biserica din Filipi (Filip. 4:2), dar mai erau și altele care slujeau, care lucrau în biserică (Filip. 4:3).
3. Era generoasă în ce privește darurile pentru lucrarea Domnului (4:10-16). Pavel a dat această adunare de credincioși ca exemplu de dărnicie (2 Cor. 8:1-5).

PRILEJUL CU CARE A FOST SCRISĂ EPISTOLA:

Au existat două circumstanțe anume care au dus la scrierea acestei epistole:

1. Biserica din Filipi dăduse dovadă de generozitate în ce privește sprijinul material acordat lui Pavel și el le-a scris această scrisoare pentru a le mulțumi. Când apostolul se afla în închisoare, la Roma, credincioșii din Filipi au trimis ajutoare prin Epafrodit. Epafrodit s-a îmbolnăvit la Roma și, după ce s-a însănătoșit, Pavel a scris această scrisoare și a trimis-o prin același mesager care îi adusese lui ajutoarele de care avea nevoie.
2. Un motiv mai profund era, în mod evident, dezbinarea apărută din cauza neînțelegerii dintre două femei din biserică (Filip. 4:2). Pavel folosește des expresia “voi toți” arătând astfel că se adresează tuturor credincioșilor din biserică.

CUVÂNTUL CHEIE:

Epistola către Filipeni este practică; gândul cheie este *bucuria*. Acestei Epistole i-a fost atribuit subtitlul “Secretul bucuriei”. Cuvântul “bucurie” și formele înrudite apar de 16 ori. Epistola răspunde la întrebarea “Cum pot să am bucurie în inimă?” Omul care a scris: “Bucurați-vă totdeauna în Domnul; iarăși zic, bucurați-vă!” se afla în închisoare în acele momente. Bucuria nu depinde de circumstanțe.

OBSERVAȚII:

După încheierea primei călătorii misionare, Pavel și Barnaba au decis să viziteze din nou bisericile Galatiei pentru a vedea în ce fel au progresat. S-a încins discuția cu privire la oportunitatea de a-l lua din nou pe Ioan Marcu să meargă cu ei. Drept rezultat, Pavel l-a luat pe Sila

și a plecat spre ținutul galatenilor. După vizitarea bisericilor, Pavel plănuia în mod evident să extindă cercul activității sale misionare prin ducerea Evangheliei în Asia (provincia romană Asia al cărei oraș principal era Efes). Aceasta era o zonă foarte importantă, cu o populație numeroasă, foarte prosperă la vremea aceea. Totuși, Duhul lui Dumnezeu a pus o piedică în calea lor – “Fiindcă au fost opriți de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia” (Fapte 16:6). Apoi Pavel a încercat să meargă înspre nord, spre Bitinia, de-a lungul coastei Mării Negre, unde trăia o populație foarte numeroasă. Din nou, Duhul a pus o piedică - “dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie” (Fapte 16:7). Ei veneau din est, nu puteau merge nici la nord, nici la sud, așa că le mai rămânea o singură direcție: vestul. Astfel, Pavel a plecat spre Troa unde a așteptat să primească instrucțiuni.

Pavel a avut vedenia cu un om din Macedonia care îi cerea să vină în Europa. Grupul lui Pavel a trecut în Samotracia, s-au oprit la Neapolis și de acolo, la Filipi. Aici li s-a alăturat Luca (Fapte 16:10). Sila și Timotei erau deja cu Pavel.

Când a ajuns Pavel la Filipi, a descoperit că omul din Macedonia era o femeie pe nume Lidia, care organiza o adunare de rugăciune pe malul râului (Fapte 16:13-15). Pavel a avut parte de un tratament foarte dur în cetate din cauză că scosese demonul dintr-o fată care aducea mulți bani stăpânilor ei printr-un duh de ghicire. Pavel și Sila au fost prinși și aruncați în închisoare. Ei cântau și-I aduceau laudă lui Dumnezeu la miezul nopții când închisoarea a fost zguduită de un cutremur. Toată această întâmplare a dus la convertirea temnicerului din Filipi (vezi Fapte 16). El și familia lui au fost doar câțiva dintre credincioșii din această biserică din Filipi care au fost legați cu puternice legături de dragoste creștină de apostolul Pavel. Pavel a mai venit la Filipi cel puțin o dată, poate chiar de mai multe ori.

Biserica din Filipi a păstrat legătura cu apostolul (Filip. 4:15), dar se pare că a rămas fără știri de la el atunci când Pavel a fost arestat în Ierusalim. Timp de doi ani, nu a existat nici o comunicare între ei. Într-un final, filipenii au aflat că Pavel se afla la Roma, în închisoare, și l-au trimis imediat pe Epafrodit la Roma, cu un mesaj de încurajare, însoțit de un dar și de multe alte dovezi de dragoste.

Epistola către Filipeni este răspunsul lui Pavel la mesajele lor aduse de Epafrodit. Este o scrisoare de mulțumire.

COMENTARIU:

I. Filozofia trăirii creștine – capitolul 1

1. Introducerea – 1:1-2

În introducerea epistolei, când Pavel își atribuie paternitatea acestei scrieri, își leagă numele de cel al lui Timotei. De vreme ce nu se pune problema să corecteze doctrina sau să condamne un comportament greșit, Pavel nu își enunță calitatea de apostol aici, mai degrabă alătură numele lui Timotei afirmând că amândoi sunt “robi ai lui Isus Hristos”.

“Toți sfinții” – se pare că exista o mică undă de tulburare pe suprafața liniștită a lacului: două femei din biserică, Sintichia și Evodia nu au același gând (Filip. 4:2). Pavel are grijă să nu se adreseze unei persoane anume sau conducătorului vreunui grup.

Sfinții sunt “în Hristos” dar trăiesc în Filipi.

Pavel se adresează unei biserici locale cu slujitori în funcții clare: episcopii și diaconii (aceștia din urmă fiind oameni spirituali care îndeplinesc o slujbă nespirtuală, laică; vezi Fapte 6).

“Har” (*charis*) este forma grecească de salut.

“Pace” (*shalom*) este salutul evreiesc.

Trebuie să cunoaștem harul lui Dumnezeu înainte de a trăi experiența păcii lui Dumnezeu. Harul este dragostea în acțiune.

2. Dragostea lui Pavel pentru filipeni – 1:3-11

v. 3 Este o relație plină de dragoste, încântătoare.

v. 4 Pavel se roagă pentru credincioșii din Filipi în fiecare rugăciune a sa. El spune că se roagă pentru toți, ceea ce înseamnă că nici unul dintre ei nu era uitat. În același verset apare pentru prima oară cuvântul “bucurie”. Bucuria este roada Duhului și aceasta nu a dispărut cât Pavel a stat în închisoare.

v. 5 “Părtășie” este *koinonia*. Tot ceea ce pot împărtăși credincioșii între ei este *koinonia* – părtășie. Rugăciunea, citirea Bibliei, celebrarea Cinei Domnului, darurile pentru Domnul, toate acestea sunt aspecte ale părtășiei dintre cei credincioși.

v. 6 “Sunt încredințat” – este un fapt sigur. Pavel nu are nici o îndoială în această privință. “Va isprăvi” înseamnă “a duce la îndeplinire”. “Ziua lui Isus Hristos” este Răpirea.

Dacă Dumnezeu v-a adus până în ceasul acesta, El va duce la îndeplinire lucrarea Sa în fiecare din voi. El nu vă va părăsi, nu vă va dezamăgi. Vă puteți bizui pe El.

v. 7 Este bine să-i purtăm pe prietenii noștri în inima noastră. Observați că și aici Pavel spune “voi toți”. “Părtași aceluiasi har” – aceasta arată cât de strânsă era legătura dintre credincioșii filipeni și apostolul Pavel.

v. 8 “Vă iubesc pe toți” este iarăși o indicație a faptului că Pavel de adresează tuturor credincioșilor din acea biserică, nu numai unui grup anume.

v. 9 Dragostea credinciosului trebuie să fie exercitată în cunoaștere. Credinciosul nu este obligat să iubească și să ajute orice persoană care îi apare în fața ochilor. El ar trebui să cunoască persoana respectivă și să-și exercite puterea de judecată. Credinciosul nu ar trebui să-și manifeste dragostea la întâmplare.

v. 10 “Ca să deosebiți lucrurile alese” mai poate fi tradus și astfel: “ca să încercați pe cele excelente”. “Ca să fiți curați”, adică fără vină.

3. Lanțurile și necazurile duc la înaintarea Evangheliei – 1:12-20

v. 12 Este clar că filipenii îi transmisese lui Pavel un mesaj în care îl asigurau de compasiunea lor și își exprimau tristețea pentru captivitatea lui, crezând că aceasta l-a oprit pe apostol din predicarea Evangheliei. Dar Pavel spune clar că, dimpotrivă, situația în care s-a aflat a dus la înaintarea Evangheliei. El menționează două aspecte, dar mai descoperim și noi unul:

v. 13 – (1) Pavel are prilejul să vestească Evanghelia membrilor gărzii pretoriene din palatul lui Cezar. Acești soldați, care reprezentau elita patricienilor romani, erau cei ce-l păzeau pe apostolul Pavel (Fapte 28:16).

v. 14 – (2) Mulți credincioși care se simțeau nepotriviti pentru această lucrare cât timp Pavel lucra în libertate la răspândirea Evangheliei simt acum că pot merge să-L vestească pe Hristos. Probabil că sute de credincioși au pornit cu Evanghelia pe drumurile romane.

(3) Pavel nu menționează acest lucru, dar din perspectiva pe care ne-o dă istoria, noi știm că Duhul lui Dumnezeu i-a dat lui Pavel timpul necesar pentru scrierea epistolelor din închisoare.

v. 15-18 Unii îl predicau pe Hristos cu bune intenții, dar alții, care erau motivați de invidie și gelozie, îi provocau dificultăți lui Pavel. Totuși, el se bucura că Hristos era predicat, indiferent din ce motiv.

v. 19 “Mântuirea” se referă aici la salvarea lui Pavel din situația în care se afla.

v. 20 Motivația lui Pavel consta în aceea că Hristos urma să fie preamărit în trupul său, fie în viață, fie în moartea sa.

4. În viață sau moarte – Hristos – 1:21-30

v. 21 Aceasta este filozofia de viață a lui Pavel:

A trăi – Hristos;

A muri – câștig.

v. 22-26 Pavel recunoaște că este cu mult mai bine să fie cu Hristos, dar de dragul filipenilor este mai bine să fie în continuare în mijlocul lor.

v. 27 Indiferent dacă el este sau nu în mijlocul lor, Pavel îi îndeamnă pe credincioșii din Filipi să trăiască astfel încât să-L slăvească pe Isus prin viața lor.

- v. 28 De asemenea, îi îndeamnă să nu fie înfricoșați din cauza dușmanilor lor.
 v. 29 Suferința este emblema copilului lui Dumnezeu. (Căutați, cu ajutorul unei concordanțe biblice, referințele din Scriptură la suferința sfinților, începând cu Ioan 16:33).

II. Modelul pentru viața creștină – capitolul 2

1. Alții – 2:1-4

v. 1 “Dacă” nu este condițional aici, ci introduce un argument. Ar putea fi tradus astfel: “De vreme ce este îndemnare în Hristos...”.

v. 3 Duhul de ceartă și slava deșartă sunt cauza celor mai multe dezbinări din biserică. Smerenia față de alții va duce la relații armonioase.

v. 4 “Foloasele *altora*” – acesta este cuvântul cheie pentru acest fragment, reprezentând motivația conduitei creștine. Gândul la ce este mai bine pentru celălalt ar trebui să-l motiveze pe creștin.

2. Gândul lui Hristos – smerenia – cap. 2:5-8

v. 5 Aceasta nu înseamnă o imitație a lui Isus Hristos, ci împărtășirea cu gândul lui Hristos pe care numai Duhul Sfânt o poate realiza.

În continuare sunt prezentați cei șapte pași ai smereniei lui Hristos:

v. 6 (1) El nu era în pericol de a-și pierde locul în Trinitate din cauza unor lipsuri din partea Sa sau din cauza abilității și ambiției vreunui concurent. Isus era Dumnezeu pur și simplu, fără nici un efort.

v. 7 (2) Aceasta este chenoza cristică, cum spun teologii. Isus nu S-a golit de natura sa divină, de dumnezeirea Sa – El a fost pe deplin Dumnezeu și pe deplin om. Dar S-a golit de slava Sa (vezi Ioan 17:5).

(3) El era un vlăstar al lui Isai. Isai era un țăran din Betleem. Deși descindea din linia împărătească a lui David, linia aceasta devenise cu timpul un simplu vasal (sau supus) al Romei.

(4) A deveni om era o umilire pentru Isus care era Dumnezeu. Pentru a înțelege acest lucru, încercați să vă imaginați cât de umilitor ar fi pentru noi să ne prefacem în furnici.

v. 8 (5) El nu a fost smerit de alții, ci S-a smerit El însuși cu bucurie. Este o smerenie reală, autentică, nu ca aceea afișată de cunoscutul personaj al lui Dickens din *David Copperfield* – Uriah Heep. Mândria este opusul smereniei (1 Petru 5:6).

(6) Moartea este rezultatul păcatului. Este o judecată pronunțată asupra omului. “Sufletul care păcătuiește, acela va muri” (Ezec. 18:20). Isus a purtat asupra Sa pedeapsa pentru păcatele noastre.

(7) Crucea era metoda de execuție folosită de Roma pentru cei care încălcau legea. Era o emblema a rușinii și a infamiei.

3. Gândul lui Dumnezeu – Preamărirea lui Hristos – 2:9-11

Aici avem 7 pași ascendenți:

- v. 9 (1) “Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult”
 (2) “I-a dat Numele care este mai presus de orice nume”
 v. 10 (3) Numele lui Isus
 (4) orice genunchi al celor din ceruri se va pleca
 (5) orice genunchi al celor de pe pământ se va pleca
 (6) orice genunchi al celor de sub pământ se va pleca
 v. 11 (7) orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domn.

4. Gândul lui Pavel – Lucrurile lui Hristos – 2:12-18

v. 12 A duce până la capăt mântuirea voastră înseamnă a lucra și a manifesta în afară ceea ce a lucrat Dumnezeu în omul nostru dinăuntru.

- v. 13 Dumnezeu duce la îndeplinire ceea ce a început să lucreze în noi.
- v. 15 Când Dumnezeu privește lumea aceasta, El îl vede pe cel credincios strălucind ca o lumină în întuneric.
- v. 16 “Ținând sus Cuvântul vieții” este un motto potrivit pentru o biserică în care se învață adevărul Bibliei.
 “Ziua lui Hristos” este Răpirea bisericii.
- v. 17 Pavel se vedea pe sine ca o jertfă de băutură turnată peste jertfa lui Hristos. Jertfa de băutură (Gen. 35:14; Exod 29:40; Lev. 23:13 etc.) era turnată peste celelalte jertfe și se înălța în abur. (Vezi Coloseni 1:24)
 Observați repetiția: “Bucurați-vă și bucurați-vă împreună cu mine”.
- v. 18 Pavel îi cheamă pe filipeni să se bucure și împreună cu el.

5. Gândul lui Timotei – asemenea gândului lui Pavel – 2:19-24

- v. 19 Pavel plănuiește să-l trimită pe Timotei la Filipi.
- v. 20 Timotei gândește la fel ca Pavel.
- v. 21-23 Timotei este prezentat în contrast cu alții. El caută lucrurile lui Hristos. Alții caută împlinirea propriului interes.
- v. 24 Pavel avea de gând să se întoarcă la Filipi, dacă ar fi fost eliberat.

6. Gândul lui Epafrodit – Lucrarea lui Hristos – 2:25-30

- v. 25 Epafrodit era pastorul bisericii din Filipi. Observați felul în care vorbește Pavel despre Epafrodit, folosind cuvinte prin care să-i aducă acestuia complimente: “fratele și tovarășul meu de lucru și de luptă”.
- v. 26, 27 Epafrodit fusese foarte bolnav.
- v. 28 Pavel îl trimite înapoi la Filipi.
- v. 30 Epafrodit are gândul lui Hristos – “Căci pentru lucrul lui Hristos a fost el aproape de moarte”.

III. PREMIUL pentru viața creștină – capitolul 3

1. Pavel schimbă sistemul de contabilizare a trecutului – 3:1-9

- v. 1 “Încolo”, sau “în cele din urmă” – aceasta este o indicație a faptului că Pavel a avut intenția de a încheia epistola sa în acest punct. Totuși, Duhul lui Dumnezeu l-a îndemnat să continue. El îi îndeamnă pe filipeni să se bucure. Epistola lui Pavel către Filipeni nu este o povară pentru el, așa cum fusese cazul cu Epistola către Galateni și cu Epistolele către Corinteni.
- v. 2 “Păziți-vă de câinii aceia” – în Vechiul Testament, câinii erau păstori și profeți falși care nu-i avertizau pe oameni și nici nu-și hrăneau turma.
- v. 3 Pavel afirmă că sunt cu adevărat circumciși cei care sunt făpturi noi în Hristos (Gal. 6:15), care se bucură în Hristos Isus și nu-și pun încrederea în firea pământească.
- v. 4 Poate că unii ar fi gata să spună că Pavel nu avea nici un lucru pământesc în care să-și poată pune încrederea. Dar iată că el prezintă o listă foarte impresionantă de lucruri de preț pe care se bizuia el în trecut:
- v. 5 (1) “tăiat împrejur a opta zi” – aceasta înseamnă că el avusese părinți evlavioși care l-au crescut în conformitate cu principiile Legii mozaice.
 (2) El era israelit 100%, nu doar pe jumătate.
 (3) Beniamin a fost fiul lui Iacov și al Rahelei. Rahela a murit la nașterea lui. Iacov i-a pus numele de “Fiul dreptei”. El era cu totul special și la fel a fost și seminția care a ieșit din Beniamin. Primul împărat al lui Israel, Saul, a descins din seminția lui Beniamin. (Poate că lui Pavel i-a fost dat numele împăratului Saul.)

(4) “Evreu din evrei” – aceasta înseamnă că Pavel fusese la nivelul cel mai înalt al clasei religioase.

(5) Ca fariseu, el reprezenta tot ce era mai bun în Israel. Fariseii erau un partid politic și religios. Ca partid religios, ei erau fundamentalisti. Ca partid politic, ei erau naționaliști extremiști.

v. 6 (6) Pavel a condus persecuția creștinilor.

(7) Pavel nu se referă la faptul că el împlinea toate cele 10 porunci, ci vrea să spună că aducea jertfa potrivită atunci când încălca Legea lui Moise.

“... păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: ‘Să nu poftești!’” [Rom. 7:7]

v. 7 Pavel și-a schimbat sistemul de contabilizare a trecutului când L-a primit pe Hristos. Aceasta a fost schimbarea revoluționară din viața sa. Este la fel de radicală cum ar fi transformarea economiei unei națiuni astfel încât datoria să devină resursă și resursele să devină datorie. O asemenea schimbare ar afecta teribil economia unei națiuni. Totul ar fi întors cu susul în jos. O astfel de transformare radicală a avut loc în viața lui Pavel, după întâlnirea cu Domnul Hristos de pe drumul Damascului. Toate lucrurile în care își punea încrederea înainte au devenit asemenea unui gunoi.

v. 8 Astfel este descrisă transformarea minunată care a avut loc în viața lui Pavel.

v. 9 Aceasta este explicația teologică a convertirii lui Pavel. “O neprihănire a mea” – aceasta era neprihănirea dată de Lege, care era ca o zdreanță murdară înaintea lui Dumnezeu. Pavel renunțase la pretenția că este neprihănit prin Lege și acceptase harul neprihănirii lui Hristos, prin credință. Credința era singura cale prin care el putea primi neprihănirea prin har.

2. Pavel își schimbă scopul pentru prezent – 3:10-19

v. 10 A fi mântuit prin credință poate însemna pentru unii că nu mai au nici un motiv pentru a avea o purtare bună sau a face fapte bune. Pavel înlătură această idee în secțiunea de față. El manifestă o strădanie și o energie care vin de la Duhul Sfânt și această energie este mult mai mare decât cea dată de vreun sistem de legi. Sub Lege, el a pornit spre Damasc pentru a-i uide pe ucenicii lui Hristos. Sub sistemul harului și al credinței, el va merge până la marginile pământului pentru a face ucenici ai lui Hristos și pentru a fi un martor al lui Hristos (v. 14).

La sfârșitul vieții sale, ambiția sa este tot aceea de a-L cunoaște pe Hristos – persoana Sa, puterea învierii Lui, părășia suferințelor Sale. Este nevoie de atenția noastră pentru toată veșnicia, dacă vrem să-L cunoaștem pe Hristos și lucrarea Sa de răscumpărare. Acesta va fi scopul căruia îi vom acorda toată atenția noastră.

v. 11 Pavel nu-și manifestă nici o îndoială cu privire la participarea sa la Răpire. Mai degrabă, el spune că va lua parte la ea cu mare bucurie. Pavel nu se așteaptă să atingă perfecțiunea în această viață.

v. 12 Cunoașterea faptului că nu va atinge perfecțiunea pe pământ nu-l abate de la drumul său hotărât în acea direcție.

v. 13 Aici este exprimat modul în care operează Pavel în viață. Trecutul este lăsat în urmă, cu toate greșelile lui, și nu i se permite să devină un handicap pentru prezent. În ce privește viitorul, el trăiește prezentul în anticiparea viitorului în care va crește și se va dezvolta. Aceasta este sfințirea sa practică.

v. 14 Acesta este premiul pentru trăirea vieții creștine. Viitorul lui Pavel este dedicat lui Hristos astfel încât el este motivat de această încredere în tot ce face și spune în prezent. El se compară cu un atlet care aleargă să cucerească un trofeu. Pentru Pavel însă trofeul nu este un premiu pământesc, ci este însuși Hristos.

v. 15, 16 Pavel îi îndeamnă pe filipeni să aibă același țel.

v. 17 Viața lui Pavel este un exemplu pentru alți credincioși, dar nu pentru a fi imitat, ci pentru a împărtăși puterea lui Hristos în trupul lui Hristos, care este Biserica.

v. 18, 19 Sunt oameni care își afirmă credința în Hristos dar care își contrazic această afirmație prin felul în care trăiesc. Dumnezeu lor este pânțele lor.

“Tot așa și credința: dacă n-are fapte, este moartă în ea însăși. Dar va zice cineva: ‘Tu ai credința și eu am fapte.’ ‘Arată-mi credința ta fără fapte, și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.’” [Iacov 2:17, 18]

Calvin a spus același lucru în felul următor: “Credința singură mântuiește, dar credința care mântuiește nu este niciodată singură.”

3. **Pavel și-a schimbat nădejdea pentru viitor – 3:20, 21**

v. 20 Noi suntem cetățeni ai cerului. Acolo este casa noastră veșnică. Nădejdea lui Pavel era în venirea iminentă a lui Hristos din cer pentru a lua Biserica Sa.

v. 21 “Trupul stării noastre smerite” este “trupul stricăciunii”. “Îl va face asemenea trupului slavei Sale” – acesta este țelul spre care se îndreaptă Pavel.

“Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: ‘Moartea a fost înghițită de biruință.’”

[1 Cor. 15:51-54]

“Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.”

[1 Ioan 3:2]

IV. **PUTEREA pentru trăirea vieții creștine – capitolul 4**

Pavel ne prezintă formula pentru puterea în viața creștinului; trebuie să ținem seama de aceste lucruri înainte de a cita versetul 13 din acest capitol.

1. **Bucuria – Sursa puterii – 4:1-4**

v. 1 Credincioșii din Filipi erau o bucurie pentru Pavel în viața de pe pământ și o cunună pentru viața viitoare. Pavel le adresează chemarea de a rămâne tari în Domnul. (Vezi Efeseni 6:10-14)

v. 2 Putem trage concluzia că două femei din biserică, Evodia și Sintichia, avuseseră o neînțelegere care întrerupea părtășia apropiată dintre credincioși. Aceste femei aveau nevoie de gândul lui Hristos (cap. 2).

v. 3 Acest verset ne arată locul important ocupat de femei în conducerea bisericii apostolice.

v. 4 Bucuria nu este o opțiune pentru cel credincios: este porunca lui Hristos. Fără bucurie, un credincios este lipsit de putere (Neemia 8:10).

2. **Rugăciunea – Secretul puterii – 4:5-7**

v. 5 “blândețea” este numită de Matthew Arnold “caracter rezonabil încărcat de dulceață”.

v. 6 “Nu vă îngrijorați de nimic; rugați-vă pentru toate lucrurile.” Pavel folosește două pronume nehotărâte în opoziție. Un credincios nu trebuie să se îngrijoreze de nimic pentru că se roagă pentru toate lucrurile. Nu există nici un lucru în viața celui credincios care să nu poată fi subiectul rugăciunilor sale. Răspunsul unui predicator la întrebarea: “Trebuie să ne rugăm pentru lucrurile mărunte ale vieții?” a fost următorul: “Știți vreun lucru din viața voastră care să fie mare în ochii lui Dumnezeu?”

“Cu mulțumiri” – cel credincios trebuie să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru răspunsul la rugăciune chiar în timp ce se roagă. Dumnezeu aude și ascultă întotdeauna rugăciunile copiilor Săi. Dar răspunsul Său poate fi adesea negativ.

v. 7 Aceasta este pacea de nedescris a lui Dumnezeu pentru că întrece capacitatea noastră de înțelegere. Pacea aceasta ne păzește inimile și gândurile. Este pacea care ne cuprinde toată ființa.

Pace cu Dumnezeu – păcatele sunt iertate

Pacea lui Dumnezeu – liniște în suflet

Pasajul acesta a început cu îngrijorarea și se încheie cu pacea. Furtuna continuă să vuiască în jurul nostru, valurile se înalță amenințător, noaptea este în continuare neagră. *Lucrurile* nu s-au schimbat; schimbarea a avut loc în credinciosul care se roagă.

3. **Meditația asupra lui Hristos – Sanctuarul puterii** – 4:8, 9

v. 8 Se spune că aceasta este cea mai scurtă biografie a lui Hristos. Credinciosul trebuie să se gândească la Hristos, să mediteze la aceste lucruri și să comunice cu El pentru a avea putere. Puritatea este esențială pentru putere. De fapt, puritatea este sinonimă cu puterea. Noi trăim într-o lume murdară. Avem nevoie să ne retragem în sanctuarul sufletului – înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu unde Hristos stă la dreapta Tatălui. El ne va curăți prin Cuvântul Său.

v. 9 “Faceți”, adică “puneți în practică”. Pavel este un exemplu și în această privință.

4. **În Hristos – Satisfacția puterii** - 4:10-23

v. 10 Credincioșii din Filipi îi trimiseseră un dar lui Pavel și apostolul le mulțumește pentru acest dar.

v. 11, 12 Pavel știa cum să fie mulțumit, indiferent de circumstanțele în care se afla.

v. 13 “Prin Hristos” este *în Hristos*. Acesta este punctul cel mai înalt al acestei Epistole. Este demn de remarcat faptul că “totul” este urmat de “în Hristos”, care explică, de fapt, cum anume este îndeplinită această afirmație – “pot totul”. Nu oricum, ci în Hristos.

v. 14-19 Pavel vorbește despre generozitatea din trecut a credincioșilor din Filipi și îi asigură că Dumnezeu va împlini toate nevoile lor (nu capriciile).

v. 20-23 Pavel încheie această Epistolă așa cum a început-o, cu un ton prietenos care reflectă dragostea creștină și părtășia caldă cu acești credincioși.

SCHIȚA EPISTOLEI CĂTRE FILIPENI

I. **FILOZOFIA TRĂIRII CREȘTINE** – capitolul 1

1. Introducere – v. 1-2
2. Afecțiunea lui Pavel pentru filipeni – v. 3-11
3. Lanțurile și necazurile au dus la înaintarea Evangheliei – v. 12-20
4. În viață sau în moarte – Hristos este Cel glorificat – v. 21-30

II. **MODELUL PENTRU VIAȚA CREȘTINĂ** – capitolul 2

1. Față de alții – v. 1-4
2. Gândul lui Hristos – smerenie – v. 5-8
3. Gândul lui Dumnezeu – preamărirea lui Hristos – v. 9-11
4. Gândul lui Pavel – lucrurile lui Hristos – v. 12-18
5. Gândul lui Timotei – la fel ca al lui Pavel – v. 19-24
6. Gândul lui Epafrodit – Cuvântul lui Hristos – v. 25-30

III. **PREMIUL PENTRU VIAȚA CREȘTINĂ** – capitolul 3

1. Pavel a schimbat sistemul de contabilizare a trecutului său – v. 1-9
2. Pavel a schimbat scopul său pentru prezent – v. 10-19
3. Pavel a schimbat speranța sa pentru viitor – v. 20-21.

IV. **PUTEREA PENTRU TRĂIREA VIEȚII CREȘTINE** – capitolul 4

1. Bucuria – sursa puterii – v. 1-4
2. Rugăciunea – secretul puterii – v. 5-7
3. Privirea la Hristos – sanctuarul puterii – v. 8-9
4. În Hristos – satisfacția puterii – v. 10-23.